

Αίτηση αναίρεσης που άσκησαν στις 23 Σεπτεμβρίου 2011 οι Otis Luxembourg Sàrl (πρώην-General Technic-Otis Sàrl), Otis SA, Otis BV, Otis Elevator Company και Otis GmbH & Co. OHG κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 13 Ιουλίου 2011 στην υπόθεση T-141/07, Otis Luxembourg Sàrl (πρώην-General Technic-Otis Sàrl), Otis SA, Otis BV, Otis Elevator Company και Otis GmbH & Co. OHG κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-494/11 P)

(2011/C 347/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσες: Otis Luxembourg Sàrl (ex-General Technic-Otis Sàrl), Otis SA, Otis BV, Otis Elevator Company et Otis GmbH & Co. OHG (représentant(s): A. Winckler, avocat, J. Temple Lang, solicitor, C.J. Cook, advocate, D. Gerard, avocat).

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των ανααιρεσείοντων

Οι ανααιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

- αναρέσει την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση·
- βάσει των στοιχείων που έχει στη διάθεσή του το Δικαστήριο, να ακυρώσει εν μέρει την απόφαση της Επιτροπής και να μειώσει το ποσό των προστίμων που επιβλήθηκαν με την εν λόγω απόφαση ή, αν το κρίνει σκόπιμο, να αναρέσει την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση και να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προς επανεξέταση των κρίσιμων πραγματικών περιστατικών·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της ανααιρετικής διαδικασίας, καθώς και της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Ο πρώτος λόγος αναίρεσης βάλλει κατά των διαπιστώσεων του Γενικού Δικαστηρίου ότι ορθώς η Επιτροπή καταλόγισε στην Otis SA ευθύνη για τις παραβάσεις που διέπραξε η GTO στο Λουξεμβούργο. Αυτός ο λόγος αναίρεσης περιλαμβάνει τέσσερα σκέλη. Με το πρώτο σκέλος, οι ανααιρεσείουσες επικαλούνται πλάνη του Γενικού Δικαστηρίου, στο μέτρο που δεν έλαβε υπόψη το κριτήριο που αντλείται από τη νομολογία του Δικαστηρίου της 10ης Σεπτεμβρίου 2009, C-97/08 P, Akzo Nobel κ.λπ. κατά Επιτροπής (Συλλογή 2009, σ. I-8237) και την έννοια της ενιαίας επιχειρήσεως. Με το δεύτερο σκέλος του λόγου αναίρεσης, οι ανααιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο ενήργησε κατά υπέρβαση εξουσίας, στο μέτρο που στηρίχθηκε σε στοιχεία επί των πραγματικών περιστατικών τα οποία δεν είχαν γίνει δεκτά από την Επιτροπή με την απόφασή της και δεν περιλαμβάνονται στη δικογραφία. Με το τρίτο σκέλος αυτού του λόγου αναίρεσης, οι ανααιρεσείουσες διατείνονται ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν προσδιόρισε ορθώς τη φύση και το περιεχόμενο της έννομης σχέσεως μεταξύ GTO και Otis SA και παραμόρφωσε το περιεχόμενο των πραγματικών περιστατικών. Με το τέταρτο σκέλος του, προβάλλεται ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν αιτιολόγησε επαρκώς την απόρριψη του λόγου ακυρώσεως που αντλείται από παράβαση εκ μέρους της Επιτροπής της υποχρεώσεως της ίσης μεταχειρίσεως των μητρικών εταιριών της GTO και της MEE.

Με τον δεύτερο λόγο αναίρεσης, οι ανααιρεσείουσες προσάπτουν στο Γενικό Δικαστήριο ότι υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο όταν

δέχθηκε τον υπολογισμό του βασικού ποσού του επιβληθέντος προστίμου για τη γερμανική παράβαση. Αυτός ο λόγος αναίρεσης περιλαμβάνει δύο σκέλη. Με το πρώτο σκέλος, προβάλλεται ότι το Γενικό Δικαστήριο προέβη σε εσφαλμένη ερμηνεία των κατευθυντηρίων γραμμών του 1998 για τον υπολογισμό των προστίμων, κρίνοντας ότι η Επιτροπή δεν όφειλε να λάβει υπόψη το μέγεθος της σχετικής αγοράς για τον καθορισμό του βασικού ποσού του προστίμου. Με το δεύτερο σκέλος του δευτέρου λόγου αναίρεσης, οι ανααιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν αιτιολόγησε επαρκώς τις διαπιστώσεις του περί του καθορισμού του μεγέθους των οικείων αγορών και την κατηγοριοποίηση των μετεχόντων.

Με τον τρίτο λόγο αναίρεσης, οι ανααιρεσείουσες επισημαίνουν ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και ενήργησε κατ' υπέρβαση των αρμοδιοτήτων του, στο μέτρο που αρνήθηκε να χορηγήσει στην Otis το προνόμιο της «μερικής απαλλαγής» κατ' εφαρμογήν της τελευταίας παραγράφου του σημείου 28 της ανακοινώσεως του 2002 περί της συνεργασίας. Αυτός ο λόγος αναίρεσης περιλαμβάνει δύο σκέλη. Με το πρώτο σκέλος, οι ανααιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν εφάρμοσε τα ορθά κριτήρια για τη χορήγηση της «μερικής απαλλαγής», ενήργησε κατ' υπέρβαση των αρμοδιοτήτων του, υποκαθιστώντας με την εκ μέρους του εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων που προσκόμισε η Otis την εκτίμηση της Επιτροπής, και παρέβη τους σχετικούς με την απόδειξη προβλεπόμενους κανόνες. Με το δεύτερο σκέλος του τρίτου λόγου αναίρεσης, οι ανααιρεσείουσες διατείνονται ότι το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε εσφαλμένα την υποχρέωση αιτιολογίας που υπέχει η Επιτροπή.

Αναίρεση που άσκησε στις 27 Σεπτεμβρίου 2011 η Toshiba Corp. κατά της απόφασης την οποία εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 12 Ιουλίου 2011, στην υπόθεση T-113/07, Toshiba Corp. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-498/11 P)

(2011/C 347/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Toshiba Corp. (εκπρόσωποι: J.F. MacLennan, Solicitor, A. Schulz, Rechtsanwalt, A. Dawes, Solicitor, Σ. Σακελλαρίου, Δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- Να αναρέσει την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση καθώς και αυτήν απορρίπτονται τα αιτήματα της νυν ανααιρεσείουσας περί ακυρώσεως του άρθρου 1 της ανααιρεσιβαλλομένης αποφάσεως και περί ακυρώσεως της ανααιρεσιβαλλομένης αποφάσεως·
- επικουρικός, να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προκειμένου αυτό να αποφανθεί σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου επί των νομικών ζητημάτων της υποθέσεως·
- εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων των εξόδων κατά την ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου διαδικασία.